

пады-тъ живѣ истинѣ, съ грѣмъ и дѣждь отъ убѣдительно доказателства, които си сѣ спечелили сега ?”

Но тѣзи скаски върху Псалмы-тъ не сѣ никакъ всичка-та работа, която бърже сѣ трупала върху плещи-тъ на новый-тъ Прѣобразователевъ пріятель. Което сѣ вижда-ло като злощастіе на Бугенхагена, излѣ-зло за други-тъ че той не былъ дошелъ въ Виттембергъ нито много рано нито много късно, но тѣкмо на врѣме. Прѣзъ отсут-ствие-то на Лутера отъ Виттембергъ, голѣ-мо смущеніе станѣло отъ безразсѣдны-тъ опытванія на Карлцадта да введе едно по-широко прѣобразование. “Карлцадтъ ис-каше,” казва Меланктонъ, “да покаже че мо-же да има и други прѣобразователи така добри като Лутера, и толкозъ смѣли и съ-вършенни колкото него; и до нѣкое врѣме народъ-тъ бѣше много развълнуванъ, поне-же той настояваше, съ направеленъ по зара-зителенъ своеобразенъ въсторгъ, да сѣ зарѣ-же всичко ветхо, и да бѣде всичко ново — така както сѣ проповѣдваше отъ него и него-вы-тъ пріятели — душа-та и законъ-тъ на бѣдѣще-то.”

Народъ-тъ былъ въ голѣмо раздраженіе и колебаніе; и, прѣзъ нѣколко опасны мѣсецы,